

[Valdemar Sørensen.]

være nogen alvorlig Mening med en Reorganisation af Priskontrollens Ledelse, maa den ogsaa gaa ind paa disse lidt ømme Omraader, hvor man har hidført en Splitelse ved at dele Ansvaret for en Prisanstættelse, som normalt henhører under de almindelige Prisreguleringsmyndigheder.

Saa har jeg ikke andet at sige, end at naar man saa faar gennemført alt dette og faar givet Priskontrolraadet den stærkere samfundsbetonede Ledelse, som jeg for mit Vedkommende nu har talt for i et Aar, kommer det jo an paa, om man kan gøre Befolkningen begribeligt, at man nu har faaet en saadan Ledelse, om Ledelsen for sit Vedkommende forstaar at henlede Befolkningens Opmærksomhed paa sig og skabe en saadan Tillid om sig, at Forholdene med Hensyn til hele Institutionens Stilling og Befolkningens Vareforsyning bliver bedre end i den forudgaaende Tid. Det vil, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Prieme talte om, for en væsentlig Del afhænge af, om Raadet kan komme i bedre Korrespondance med Offentligheden.

Vi, der levede under den sidste Verdenskrig, erindrer meget godt, hvorledes Den overordentlige Kommission har sig ad, hvordan de fremtrædende Personligheder, der havde Sæde i den, propagerede for enhver Ordning Landet over. Vi fik bestemt at vide, paa hvilken Maade og hvorfor de forskellige Ordninger var truffet. Der var ingen Tvivl i nogen Krog af Landet om Hensigten dermed. Nu taler enten den højtærede Handelsminister eller en Repræsentant for Priskontrolraadets Administration 5—6 Minutter i Radioen om et eller andet Spørgsmaal, men det er ikke nok. Det, man maa gøre, er at hamre Betydningen af de Foranstaltninger, der træffes, ind i saa store Kredse af Befolkningen som muligt, paa en Maade gøre Befolkningen medansvarlig for hele Ordningens Overholdelse. Dom og Straf og Politik kan man altid indføre i en Ordning — det er desværre uundgaaeligt —, men det er ikke det, der gør det. Det, der opretholder en saadan Ordning, gør den betydningsfuld og værdifuld, er, at Befolkningen mener, den er rigtig, og jeg vil haabe, at det nye Formandskab — jeg tror, det er det bedste Ønske, man kan give det med paa Vejen — maa faa Held til at skabe sig denne Forbindelse med Befolkningen, saaledes at hele Priskontrolordningens samfundsmæssige Karakter og Betydning kan komme til at staa tilstrækkelig klart i Fremtiden og Raadet kan faa den Indflydelse, som Vigtigheden

af dets Afgørelser i den Tid, der kommer, paabyder.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilsige mit Partis Medvirken i Udvalget til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Hartel: Ingen vil paastaa at jeg ved tidligere Lejligheder har været karrig i Retning af at anerkende den saglige Indsats fra den højtærede Handelsministers Side, og jeg vilde i og for sig ogsaa gerne, om jeg kunde have udstrakt denne Anerkendelse til at gælde det Forslag, som er forelagt Rigsdagen her, idet vi naturligvis alle er interesserede i en forstandig Prisregulering. Derimod kan jeg godt slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat om det fornuftige i at give Befolkningen Underretning om de prisregulerende Foranstaltninger og Betydningen af, at de overholdes, og jeg mener ogsaa, at der fra Handelsministerens Side er gjort en Indsats paa dette Omraade. Men hvad selve Lovforslaget angaar, ser jeg ikke nogen Renaissance i dette Forslag i Forhold til de tidligere Forslag, vi har behandlet. Det eneste nye er en Række Hverv og Titler. Om dette skulde hidføre, at Administrationen blev lettere og Arbejdet blev mere haandfast udført end hidtil, kan man jo have sine Tvivl. Jeg mener, at med de Beføjelser, Priskontrolraadet havde, maatte man ogsaa med den Embedsstab, der var til Raadighed, kunne have opnaaet de samme Resultater.

Naar det i § 2 anføres, at Raadets Fler-tal skal være uafhængigt af Erhvervsvirksomhed, saa havde jeg gerne set, at dette var udvidet til først og fremmest at gælde Raadets Formand, idet det med stor Styrke her er fremhævet fra flere Sider, at det er Forbrugernes Interesser, der er afgørende, og jeg vil derfor henstille, at den Mand, som skal sættes i Spidsen for det, er uafhængig af Erhvervsinteresser, saaledes at man i det mindste paa denne afgørende Plads har en Person, som man maa skønne netop vil gaa ind for Forbrugernes særlige Interesser i Prisreguleringssagen.

Min fortsatte Modstand mod Loven hviler paa følgende tre Hovedbetragtninger. Den første Betingelse efter min Opfattelse for, at der kan være Tale om at gennemføre en effektiv Prisregulering, er den, at man skridter til Ophævelse af alt, hvad der hedder Prisaftaler. Vi har ca. 500 saadanne, og ingen vil vel paastaa, at Prisaftaler i Almindelighed skabes for at billiggøre Produktionen. Det vil meget ofte være saadan, at den Virksomhed, hvis Produktionsomkostninger er de største,